

با سلام. از برنامه ۹۵۷ گنج حضور.

مسجد اقصاست دلم، جنت ماواست دلم
حور شده، نور شده جمله آثارم ازو
مولوی، دیوان شمس، غزل شماره ۲۱۴۲

-مسجد اقصی: مسجد بزرگ و معروف در بیت المقدس

مسجد اقصی یعنی باز شدن آسمان درون. یعنی آمدن به این لحظه و ساکن شدن و ساکن ماندن در این لحظه.

مسجد اقصی مکانی بیرونی نیست، بلکه فضای گشوده شده درون هر انسان است.

مسجد اقصی خانه درون دل ماست که دراصل خانه خداست. همان بهشت درونی که جنت ماوا نیز گفته می شود.

درونم نور شده، نور شده، پس بیرونم هم نور شده. هم آثار درونی ام نور شده و هم آثار بیرونی ام. اثر بیرونی من از نور درونم که نور اوست زیبا شده، اما من ذهنی بهشت درونی ما را تبدیل به جهنم کرده.

مسجد اقصی و بهشت درونی ما را خداوند می سازد. چطور؟ کسی نمی داند.

وقتی که یاد گرفتیم که منقبض نشویم، واکنش نشان ندهیم، با فکرهای مخرب و همانیده، خودمان را نترسانیم؛ صبر می کنیم و روی خودمان کار می کنیم تا خدا مسجد اقصی درون ما را بسازد. ان شاء الله

با سپاس فریده از هلند